

۲۰۱۵/۱۲/۱۱

لينا روزبه حيدري

سياه سر

نه! نصف تو، "سياه سر" تو، از تو کم ني ام
از همت و شجاعت خود بر گرفته ام
همگام و همطراز و صدا بوده ام هميش
من مادر تمام همان رند و هوشيار
از شيره وجود زنان مرد گشته يي
تا باز من دوباره روم زنده در قبور
بر هر اميد مرده خود نبض شانده ام
روشن شود تمام سياه روزيم ز مرد
من يک زنم، مجال تو کي درک همتم
من مادرم، به زير کف پاي من بهشت
از سنگ و عمق قبر چسان زنده رسته ام
در مکتب و جماعت و جمع، با حضور خويش
او کافرست و مرتد و مغضوب کيريا

اي بيخبر بيا و بدان اينکه من، کي ام؟
من زنده از قبور عرب سر گرفته ام
من در کنار رهبر هر دين و دور و کيش
هر قهرمان ز همت من گشته پايدار
بر دست من تو پا به پا راه هشته يي
در مشت و سنگ تو نبود آنقدر شعور
من در حصار پنجره ها سبز مانده ام
با رنگ آتشي که بخود ميزنم ز درد
من جهد روزگار و نشان شقاوتم
اي بيخبر! ز امر خدا اي نفير زشت
آموز غيرتي تو ز من ، من که جسته ام
امروز هم به همت خود مي روم به پيش
هر کو که ظلم و جور کند بر زني روا

